

Inauguració de la seu de la UOC a Palma Illes Balears

Presidenta,
Batle,
President del Consell,
Rector,
Presidenta del Consell Social,
Batlessa de Manacor,
Senyores i senyors,

Avui inaugurem la seu de la UOC a Palma, a ciutat. Fa temps que hi anàvem al darrere i, com tot allò que anheles, quan ho assoleixes la satisfacció és immensa, completa.

Aquesta nova instal·lació facilitarà el contacte, la gestió i la comunicació amb els estudiants i els nostres alumni mallorquins, tot complementant la tasca que, des de fa anys, du a terme a la part forana el punt de Manacor, on sempre hem comptat amb la complicitat municipal. Així ho vull reconèixer i agrair.

A més, aquest nou espai constitueix la normalització de la UOC a les Balears: almenys, de la seva presència oficial, atès que la UOC és a les Illes des dels inicis.

Tampoc vull deixar d'agrair el suport de l'Ajuntament de Ciutadella i del Consell d'Eivissa per acollir Punts UOC en aquestes localitats. Al llarg dels 23 anys d'història d'aquesta universitat, 2.612 estudiants de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera s'han graduat en les nostres titulacions. Alguns de manera reincident ja que, entre ells, es reparteixen 3.167 títols de grau, postgrau i màster.

Si mirem les darreres dades corresponents al curs passat 2016-2017, la UOC té 2.539 estudiants actius a les quatre illes. Un alumnat lleugerament més femení que masculí i amb una destacable presència de persones més grans de 40 anys. Dit amb altres paraules, la UOC és avui una eina formativa d'integració territorial, d'equitat i d'oportunitats.

Ser una universitat sense distàncies ens ha permès adaptar-nos a les diversitats illenques: dels 14 estudiants de Formentera als gairebé 2.000 mallorquins.

Ser una universitat sense distàncies ens ha fet atractius tant per al policia municipal de Sant Llorenç des Cardassar com per a les màximes autoritats institucionals de Balears, de tots els nivells administratius i de tots els colors polítics, a qui tenim el goig d'acollir al nostre Campus Virtual.

Si m'ho permeten els amics de la UIB i les autoritats presents, m'atreviria a definir la UOC com una realitat consolidada.

«Si una universitat és de qui hi estudia, avui podem dir que la UOC és una universitat de les Illes.»

Aquesta voluntat de ser participis del futur educatiu i formatiu de les Balears es tradueix en una aposta de col·laboració i complementarietat amb les institucions pròpies i, en primer lloc, amb la UIB. Perquè per 'fer créixer' no podem malbaratar cap recurs, no podem menystenir cap talent, no podem deixar ningú enrere.

En aquest sentit, la UOC s'adreça a perfils que van més enllà del jove estudiant sortit de la secundària i que inclou també qui no va poder finalitzar els estudis, qui vol reciclar coneixements o qui ha entès que avui la formació ja no es redueix a una etapa de la vida sinó que ens acompanya al llarg del nostre trajecte professional.

Precisament, la nostra metodologia pròpia permet modular i adaptar el ritme d'aprenentatge a les necessitats i les obligacions familiars i laborals. Alhora, facilita l'adquisició de competències addicionals (a més de l'evident capacitat digital), especialment valorades dins del mercat laboral i pels departaments de recursos humans.

Aquesta voluntat de complementarietat i col·laboració també s'expressa mitjançant els 29 convenis subscrits amb 21 institucions balears o els fets directament amb la UIB, al llarg d'aquests anys. 9 dels nostres 48 docents col·laboradors són professors al campus de la carretera de Valldemossa.

D'altres ho han estat en el passat, i aquí no puc deixar de mencionar els amics Isidor Marí, ànima dels Estudis d'Arts i Humanitats fins a la seva recent jubilació, i Llorenç Valverde, vicerector de la UOC, durant un profitós parèntesi de la seva càtedra a la UIB.

I, òbviament, hi ha més coses. Perquè aquesta complicitat va més enllà d'un compromís compartit per l'excel·lència, i es basteix sobre una geografia, una història, una llengua i una cultura concretes i compartides.

Un bagatge que ens permet aplegar-nos a balears i principatins en un carrer amb nom d'un poeta valencià com Ausiàs March; i que em permet expressar-me en aquest mallorquí peninsular, sense que vostès hagin de menester cap traducció simultània.

Un bon exemple d'aquesta complicitat, és el projecte lletrA, on, des de fa més de quinze anys i en col·laboració amb l'Institut Ramon Llull –de nou un nom referencial i d'herència compartida–, impulsem un espai dedicat a l'estudi i la difusió de la literatura catalana a internet.

Al portal trobareu pàgines dedicades a cada autor –en català, castellà i anglès–, amb biografies, tasts d'obres i recursos multimèdia. D'autors illencs, en trobareu una quarantena, des de clàssics com Marià Villangómez, Bartomeu Rosselló-Pòrcel o Gabriel Alomar, fins a més actuals com Guillem Frontera, Valentí Puig o Maria Antònia Oliver. Però també monogràfics sobre les 'rondaies' de mossèn Alcover, el Bearn de Llorenç Villalonga o L'adolescent de sal de Biel Mesquida, als que s'ha de sumar en pocs dies El mar de Blai Bonet.

«Llengua i cultura, formació i coneixement, complementarietat i col·laboració. Elements comuns i compartits en què la UOC ha basat la seva presència a les Illes.»

Avui hi sumem aquesta seu amb què fem palès i físic allò que ja era evident i palpable: el nostre compromís amb la societat, amb el teixit educatiu i empresarial i amb les institucions de les Balears.

Avui confirmem la nostra voluntat de presència, de presència activa, perquè aquest espai compatibilitzarà les tasques d'orientació i gestió amb l'impuls i organització d'activitats concretes com la taula rodona sobre Antònia Vicens de demà mateix.

«La seu de Palma neix, per tant, per posar-se al servei de la formació i l'educació, enteses com un actiu imprescindible per a qualsevol ciutadania que es vulgui lliure i democràtica.»

Un projecte arrelat al país, orgullós del seu bagatge, però orientat vers el futur, integrat a l'espai europeu d'educació superior i amb voluntat de fer sentir la seva veu, en recerca i educació, en un món on la globalització ja és present i irreversible.

D'aquí la necessitat d'innovar, de mobilitzar talent, de perseverar en les nostres fortaleses i de cercar noves respostes enfront les rutines improductives. Necessitem, per tant, pensar i, encara, repensar, tant individualment com col·lectivament.

Conscients de tot el camí que ens queda per recórrer, conscients que l'hem de fer i n'hem de gaudir plegats. O dit en paraules del poeta i també docent nostre Miquel Àngel Llauger: assaborint "l'adverbi més melós que té la llengua".¹

Avui, però, toca gaudir d'aquesta posada de llarg. Inauguració que tindrà continuïtat, a les 7 del vespre, al CaixaFòrum, amb un acte festiu i obert a tots els que ja formen part de la comunitat UOC i als que 'encara' no s'han decidit.

Demà, sigui aquí a Ausiàs March o al Campus Virtual, tornarem a la feina, a estudiar, a formar i a formar-nos.

Moltes gràcies

Josep A. Planell

---

¹ Miquel Àngel Llauger, "Encara", a *La gratitud*, Palma, Moll, 2014, p. 15.